



Ми — перші золотий в історії держав

Романі Яг

ЗАКАРПАТСЬKE РОМСЬKE КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНІС ТОВАРИСТВО
ЗАКАРПАТСКО РОМАНО КУЛЬТУРНО-СИКАДО ЕКСПЕ

№ 12, вівторок, 28 грудня 1999 року

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ ЗА СПРИЯННЯМ МІЖНАРОДНОГО ФОНДУ "ВІДРОДЖЕННЯ"

САВОРЕНГЕ РОМЕНГЕ БАХТАЛО НЕВО 2000 БЕРШ! ТЕ ДЕЛ ТУМЕН О ДЕВЛОРО БАХТ, ЗОР, САСТИПЕ ПЕ БУТЕ БЕРША. ТАВЕЛ ТУМАРО ТРАЙО ЛАЧО АЙ ЗОРАЛО.

Новорічне поздоровлення

Дорогі друзі!

Прийміть наші широрадічні вітання з Новорічними і Різдвяними святами. Звісно, настій не у всіх нас найсвятіший: 1999 рік ознаменувався кризовими труднощами в економіці й соціально-політичній сфері, які в першу чергу обернулись проблемами для нашого народу.

Однак це все ж таки був рік нашої особистої долі і біографії, рік змінення і обєднання товариства "Романі Яг", де зроблено немало позитивного. Ми не будемо тепер перераховувати наші досягнення - всі ви про них добре знаєте. Є, звичайно, і помилки. Про них вам теж відомо. Але, як кажуть, не помилляться той, хто нічого не робить. А ми збираємося працювати на майбутнє.

Якби там не було, а 2000-й відкриває двері у нове тисячоліття. І ми, рому, двимося у нього з надією та сподіванням, що всім нам буде жити легше і заможніше.

Тому в привітання наступаючих свяtkових дат ми вкладаємо найтакожніші і найдобріші свої почуття. Щастя вам, здоров'я, успіху, прихильності долі до вас, ваших рідних, близьких друзів.

Хай 2000-й стане роком здійснення ваших мрій, задумів, побажань!

Шеф редактор А.Адам
Редактор Е.Навроцька

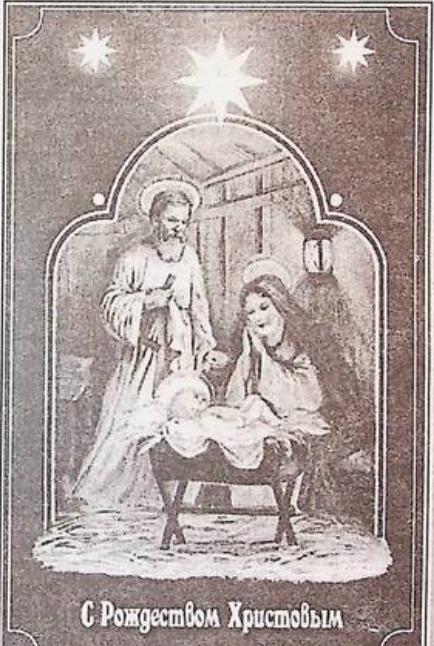


Роми - кращі бетлегеми

5 грудня нинішнього року в Будинку культури станції Батово Берегівського району культурне товариство угорців Закарпаття провело V зустріч Бетлемських ігор краю.

На цій зустрічі серед інших виступали і роми з с. Есені (Яворово). Група цих самодільних артистів одержала перше місце і почесну грамоту.

Наш кор.



С Рождеством Христовым

Вітальна листівка, надіслана нам з м. Золотоноша

Добрий день!

Пише Вам Володимир Бамбула, ром з міста Золотоноши Черкаської області. Ось вже 2 місяці я не отримую нашої ромської газети "Романі Яг". А в нашому місті живе більш ніж сто сімей ромів, багато з яких приходять до мене, щоб побачити і почитати рідну газету. Я дуже прошу Вас напишіть нам, як можна підписатися на вашу газету.

Я друкуюся інколи в нашій місцевій газеті. Мої теми - це православна віра і ромська тема.

Надсилаю Вам освячену новорічну листівку з Київської Печерської Лаври. Щоб всі ви і ваші діти були здоровими і щасливими. Хай завжди з Вами буде наш Бог!

Поздоровляю редакцію "Романі Яг" з 2000-річчям Різдва Христового. Бажаю вашому шеф-редактору Алладару Адаму довгих літ і здоров'я на благо рідного народу.

З повагою роми-серви
з міста Золотоноша.

Мілан Руфус

Молитва за батьків

Отче, що еси на небі,
збережи усім діткам мами.
Нехай, мов тісто на хлібець,
в теплі ростуть їм під руками.

I батька діткам подаруй
на кохсен день,
не лиши на вчора.
Адже без батька те дитя,
немов загублене ягня.

Збережи нам обидвох,
бо ж дві руки від Тебе маєм.
Дві ручки діткам створив Бог:
одну для батька,
другу мамі.

Модлішагос пало дада

Девла, саво сал по небос,
саїн саворе чгавенге дасн.
Mi ачел тато хумер по маро
ленге барон тел о васта.

De le чгавенге дадорес
пре сако дівес,
на ча йіч.

Bi o дад бакрорі
нашаді тге коркорі.

Содусен лен аменге саїн,
тгє дуй васта тутар амен гін.
Дуй вастора чгавенге діня о Дел:
йекг передал о дад,
дуйто передал е дай дел.

Переклад на українську Н.Герцег

ХРОНІКА • ХРОНІКА • ХРОНІКА • ХРОНІКА

Новий Ічин

Офіцер чеської поліції, який навчається у середній школі поліції Міністерства внутрішніх справ Чехії, збирав у одній місцевій кав'яні пожертвуваючи на винищенння та вбивство ромів. У нетверезому стані він чиплявся й до голови місцевого філіалу Унії Свободи Яроміра Радковського, який твердить, що відмовився заплатити йому з причин неприязні до расистів. За це поліцай почав його бити, спричинивши струс мозку.

Брно

Невідомий злодій обікрав могилу "циганського барона" Яна Курдіка у Брно, який помер у квітні минулого року у віці 51 року.

В його могилі було захоронено коштовності, валюту та чеські крони на суму 150 тисяч.

Поліція та волошські роми ведуть інтенсивний пошук невідомого злочинця.

Київ

Президент запропонував Верховний Раді розформувати Національну гвардію України. Справа в тому, що аналіз основних завдань військових формування свідчить, що вони тепер дублюються Національною гвардією, за винятком охорони дипломатичних та консульських представництв іноземних держав на території України. У сучасній Європі немає військових формувань з такими завданнями.

Грозний

Кореспондент лондонської газети "Гардіан" Merri O'Кейн, яка перебувала тривалий час у розташуванні чеченських сил, підтвердила дані про пряму підтримку чеченських боювиків з боку міжнародного терориста Усама бен Ладена. У розташуванні чеченського польового командира Ібраїма Хултикова вона зустрілася з пакистанським найманцем Ясном, який повідомив, що є одним з 500 найманців, завербованих бен Ладеном в Афганістані, Пакистані, Саудівській Аравії й ряді країн Північної Африки.

Форум освітніх ініціатив у Львові

З 16-го по 18-те грудня цього року за сприяння та фінансової підтримки програм "Схід - Схід" Міжнародного фонду "Відродження" Центром освітніх ініціатив було проведено форум, який проходив у Львові.

У міроприємстві взяло участь більше 150 представників з Польщі, Білорусі, Молдови, Грузії, Азербайджану та України.

17 грудня учасники мали нагоду відвідати освітні заклади та громадські організації міста Львова.

У той же день розпочалася робота в секціях. Обговорювалися такі питання: зміст та методика навчання в загальноосвітніх та фахових школах; управління школою; роль влади, органів управління освітою, місцевих громад у фаховій підготовці та

підвищенні кваліфікації вчителів; джерела фінансування освіти; скривджені діти; аналіз інших проблем.

Роботу секцій було продовжено і на наступний день. Учасники форума мали можливість взяти участь у дискусіях на такі теми, як вчитель - учні - сім'я; проблеми співпраці; освіта для неповнолітніх; освіта національних меншин; українська та європейська освітні системи: шляхи інтеграції; громадянська освіта, а також висловити свої думки та пропозиції по цим питанням.

Форум завершився заключним пленарним засіданням.

На знімку: Учасники дискусій з питань освіти національних меншин

Наші кор



5 грудня цього року сплинуло 15-ть років з тих пір, коли в ромській таборі Мукачево прийшли перші провісники слова Божого. Вони вселили у серця цих довірливих, але іншими покинутих людей надію, допомогли повірити їм у власні сили, запалили ліхтарі віри в темряви забуття.

Протягом довгого часу пастор Балко Михайло Михайлович та прихильники церкви Живого Бога засвітили у свідомості нових прихожан зернятко набожності, віри та покори. А ґрунт і справді виявився родочим і посіяв дало свої перші пагони.

Цікаві подробиці життя ромів Іспанії**Серед переслідувань**

В Іспанію перші роми потрапили десь у середині 15-го століття. Та не встигли вони тут навіть пригрітися, як проти них виступив іспанський король Фердинанд I. Він наказав, щоб роми або осели, або якнайшвидше забиралися геть з Іспанії. А так як у цей період з Іспанії виганяли і євреїв та маврів, роми (а їх було найменше) подалися у горські райони.

По сьогодні залишається історично недооціненою підтримка, яку надавали ім баски та переслідування євреїв. Наприклад, документально зафіксовано є трагічна загибель єврейського равіна, якого 1491-го року за наказом ізабели I Католицької публично спалили за те, що він не дозволив корольським солдатам відірати дітей у групі подорожуючих ромів. Слідами Фердинанда I та ізабели I ішли Карл V та Філіп II. Сьогодні вже важко сказати, що вони робили з власних переконань, а що за вказівками церкви. Інквізіція мала в Іспанії могутні позиції. Її прибічники знищали або вбивали ромів, євреїв, маврів навіть тоді, коли ті були хрещені. Правда, з євреями та маврами обходилося ще гірше, бо ті були, зазвичай, власниками великих багатств, які церква хотіла прибрати до своїх рук. Ромів ж просто сплювали на вогнища, моялив, за їх зговір з дияволом.

Талант не дасть загинути

З іншого боку не мож-



на заперечити факт, що іспанська шляхта та і власники цікавались грою ромських музикантів, іх співом та танцями, які (особливо кінцем 16-го та початком 17-го століття) приносили їм значний прибуток. Танцювали всюди, де лише могли: на дворах, на вулицях, на площах та лише до тих пір, поки їх не гнали військові. Ще в перші половині 18-го століття передважна більшість ромів Іспанії кочувала.

Певні зміни настали аж за правління Карла III, який колював терезіанські реформи. Він, навіть, перейменував ромів на "Castellanos Nuevos" (Нових

Кастільців), так само як угорці на "Uj Magyarok" (Нових угорців). До інтеграції ромів з населенням Іспанії мали привести такі традиційні заходи, як осість, трудова повинність, заборона вживання ромської мови і т.д. І хоча "інтегрованих" було небагато, нарешті припинилося їх 300-річне кроваве переслідування. По сьогодні в Іспанії поряд з осілими ромами проживають і напівкочові, чи як їх називають, роми першіної культури.

На знімку: Ромська танцористка з Іспанії Ана де Чіна.

Наталія Ференц.

15 РОКІВ РАЗОМ

лежать до наших прихожан), лідери нашої церкви довдалися, що тутешні люди без віри розгублені, немов отара без пастуха. Це й стало поштовхом для початку нашої діяльності саме тут.

І от, уже на протязі 15-ти років ми ділімо з цим табором його радості й печалі.

Кор.: "Розкажіть трохи конкретніше про роботу церкви.

Балко М.М.: "По неділям та п'ятницям ми проводимо молитовні служніння, по вівторках проводимо зустрічі з лідерами, яких, між іншими, серед ромської молоді стає всі більше. Що середи організовуються так звані домашні групи. Тобто, наши брати та сестри об'єднуються у кілька менших груп по місці проживання когось з членів церкви, де вивчають Біблію та спілкуються між собою на різних темах.

Та це далеко не все. В таборі функціонує ромська недільна школа, де проводяться заняття з математики, граматики та основ

Біблії. З дітками працюють два педагоги. Малечу безкоштовно годують. З березня 1998 року в таборі відкрито благодійну ідалню. До речі, такі ж ідалні наами було відкрито й у селах Чомонин, Янош та Баркасово.

Нещодавно в Мукачевському таборі почав функціонувати Центр культури і розвитку ромів "Невіне", що на мою думку сприятиме їх національному відродженню".

Кор.: "Михайле Михайловичу, якими є ваші плани на майбутнє?"

Балко М.М.: "Наша церква охоплює 11 сіл Мукачівщини, Берегівщини, Ужгородщини та Свалявщини. Але зупинитися на досягнутому було з великим помилкою. Тому церква планує поширювати свою діяльність й у інших селах, де люди потребують лагідне слово, порозуміння та Божу ласку.

Особливу увагу ми приділяємо дітям. Адже вони - наше майбутнє."

На знімку: На святковому богослужінні.

Розмову вела
Н.Герец.



БЛАГО ДЛЯ НАШОГО НАРОДУ



Понеділок, той день коли ми завітали в недільну школу Мукачівського ромського табору, звичайний. Такий самий, як інші навчальні дні тижня. Аж до самої суботи. На другому поверсі будинку (на першому розміщаються ідельня, медпункт і приміщення офісу та юриста) розташовані класи.

У першому, де займаються найменші діточками, від 6 до 10 років, сьогодні 22-річний Аладар Каналош викладає тему "Авраам". Малюки, а іх в класі 25, уважно слухають, що говорить наставник. Звичайно, вони ще не розуміють всієї глубини розповіді, але уже прекрасно розрізняють добро від зла.

А тут, в школі вони бачать тільки добро. Бізбарану кухні чекає сніданок. Потім цікаві уроки, де не тільки вивчають вірши і молитви, готуючись до свят, а і навчаються буквам і цифрам. Вони з задоволенням ходом демонструють, що вже знають шість букв алфавіту.

Вчителя - людина грамотна. Він закінчив середню школу і шестимісячну біблійську школу при церкві Живого Бога у Києві. Тепер він може навчити дітей і відповісти на їх питання. Такі, наприклад, як: "Хто сотворив небо і землю?"

У сусідньому класі старші діти віком з 11 до 14 років. "Коли вони прийшли в клас, - розповідає їх вчителька Любов Гортват, - никто з них не вмів читати і писати. За два місяці більшість з 25 дітей вже вміють це робити.

День, якого так давно чекали діти, нарешті прийшов. Прийшов він і для учнів концової середньої школи. Це день Микулаша.

Активний зал школи перевопнений як учнями угорських класів, так і маленькими ромами із створеного у вересні цього року ромського класу. Були присутні викладачі і батьки багатьох учнів. Свято відкрили учні старших класів, котрі маленькю розважальною виставою настроїли всіх на ліричний лад. Вистава називалася "Тихий дім" і дія в ній відбувалася у теперішній час.

Після вистави всі діти почали звати Мікулаша. Коли ж він зайшов у зал, то всі побачили, який величезний міх ніс він за плечима. Діти знали, що в ньо-

ти. Проблема з підручниками: на всіх лише один підручник з математики та буквар. Ручки та зошити є у всіх. Школа, що ці діти пізнають грамоту так пізно. Тут є дуже талановиті діти, такі як Іолана Сірмай, Ізaura Ілляш, Диана Горват, Дюс Понгов, Сашко Федер. Якщо б не пропущені роки, вони багато чого встигли б научитися!"

Головне і найскладніше завдання вчителя - утримати увагу цих дітей. Адже вони дорослі, думки їхні далеко не про школу. Але Любові вдається зацікавити дітей, адже у неї вже є певні досвіди вона студентка 2 курсу Мукачівського педагогічного училища, факультету "Вчителя навчальних класів".

Те, що зробили за декілька місяців молоді педагоги - просто диво, - розповідає староста місцевої громади Йосип Вірат.

"Адже всі ці діти в основному сироти або напівсироти. Інколи виховуються родичами або ж бабусями, багатодійної місії.

Крім того, при офісі у нас є аптека, а головне -

медсестра пані Марія Горват, яку до якої входять Аладар Аміт, Євген Тейфел.

Допомога гуманітарних,

благодійних та релігійних

місій дала нам можливість

допомагати ще 13 селам

Ужгородського та Мукачівського районів. І все це ми

робимо в ім'я нашого ба-

гатостражданого народу

і в ім'я Бога".

Крім того, багатьох з цих хлопчиків та дівчаток, перш ніж прийняті в школу, нам довелось одягнути. Тепер всім ім є шкільну форму.

Для дівчаток

сафіранки, кольору

морської хвилі і білі блузочки,

а хлопчиків - костюми і

байкові рубашки.

Така форма

для однієї дитини має

вартість приблизно 100 гривень.

Крім того, ми плануємо

роздати їм кросовки,

курточки та гумові чобітки

на холодний та мокрий

період пори року.

До святі

всі 50 дітей

одержують новорічні пода-

ренки: пакетики з цукер-

кими, апельсинами та яблу-

ками. Все це стало можли-

вим завдяки фінансовій

підтримці Західноєвро-

пейської місії з Голландії,

а також окремим спонсорам.

пану Шону - з Шотландії і

подаружкою Вольганга та

Ганни - Марії з Німецької

благодійної місії.

Вони зробили можли-

вим і той факт, що ми мо-

жемо допомагати іжою

старим одиноким і хворим

ромам, що розносять чле-

ни нашої групи милосер-

дя, яку очолює Марія Гор-

ват і до якої входять Ала-

дар Аміт, Євген Тейфел.

Крім того, при офісі у

нас є аптека, а головне -

медсестра пані Марія Гу-

бернатова, яку при потребі

може безплатно поміряти

тиск, зробити укол або

якось інакше допомогти

хворому.

Допомога гуманітарних,

благодійних та релігійних

місій дала нам можливість

допомагати ще 13 селам

Ужгородського та Мукачівського

районів. І все це ми

робимо в ім'я нашого ба-

гатостражданого народу

і в ім'я Бога".

О.День

м.Мукачево

На знімку: В Мукачівській недільній школі А.Каналош разом з дітьми.

Очікуваний день

му подарунки і дуже зраді-
ли цьому. Особливо сподоба-
лось всім пісенька про

різдвяni свята, которую
вони виконали на ромській
та угорській мовах. Свято
запрошувало у дружину обст-

рідь. Глядачі та діти зустрі-
лися до маленьких ромів і аплодували им, як угорсь-
ким дітям.

Після концерту молодих
школярів Мікулаш раз-
дав дітям подарунки. Ма-
ленькі роми дуже радили
цим скромним сюрпризом,
котрі школа купила ім за
допомогою товариства "Ро-
мані Я".

Б.Горват,
вчитель ромського
класу СШ с.Концово.

Я би працювала, але де?

ДУЖЕ ПОТРЕБУЄМО ДОПОМОГУ

Нешодавно до нашого товариства "Романі Я" навідалася група молодих жінок-ромок, які прийшли просити матеріальну допомогу.

На жаль, наше товариство хоча й має благодійну ідеальну, де харчуються більш 170 осіб, не в змозі допомагати усім.

Врятуйте наших дітей

сім'ї. Тутешнє угорське населення вважає нас за своїх і ми маємо в селі такі ж права, як угорці. Маємо свою земельну ділянку 15 соток, де вирощуємо різні сільськогосподарські культури. Мій чоловік вже 15 років працює в тутешньому колгоспі, та останнім часом йм не виплатили заробітну платню.

Виживасмо ми лише за рахунок власної земельної ділянки, де вирощуємо в основному картоплю, квасолю та трохи овочів. Відтак та на-
весні я допомагаю в господарстві збирати врожай, у такий спосіб трохи підзаробляємо на життя.

Зарахуйте нас сама.
Наталя Миронова:
- Народилася 1964 в с. Дівоче Виноградівського району. У сім'ї нас було троє. Мати виховувала нас сама.

Зараз я заміжня жінка й теж маю свої діточок. Відже вже є онуки. Вся наша

чисельність родина проживає у будиночку, який складається з однієї кімнати та кухні.

В селі у нас живе

весь сім'ї чоловік.

Отак і живемо. Ніхто не

допомагає. Звертались в сільраду, й до ромських товариств - марно.

Діти мої відвідували школу та в цьому на-
вчальному році не пішли. Не було що вдягнути, бракувало взуття.

Один з моїх синів, йому 14-ть років, глухий та на-
півліпій. Ми не маємо коштів на його лікуван-
ня. Я навіть боюся подумати, яке майбутнє його очікує!

Навіть допомогу на дітей, і ту не отримуємо.

Добре, що хоча б міс-
цеві жителі, хоч і їм не солодко живеться, допо-
магають нам.

Велике їм за це спасибі!

с. Дівоче,
Виноградівський
район.

Мати боялась, що її вб'ють

люка і самим поїсти і одяг-
нутись.

Молодший брат, кот-
рому 13 років, ходить до школи. Але нерегулярно. Скоріше інконі, тому що ходить по людях жеб-
ракувати. Просить, то якъ-
сплати не може, то вночі сплати не може, то відя-
лась, що хтось прийде. А потім лягла на підлозі та

заснула так, з квітком у руках, щоб якщо щось трапиться, могла до-
весті, що вона приїхала до нас у гості.

В Ужгород ми приїхали, щоб попросити у Червоному Хресті або ще десь якъ-
сплати допомогу хліб, борошно на кухню чи крупу. А може якъ-
сплати одяхину, щоб не померзнути в морозі...

с. Хомлек ,

Ужгородський район

Я би працювала, але де? Тер-
рінний Бернард. В армію його не взяли, бо у нього хронічний бронхіт. А може вже й туберкульоз, я не знаю...

В школу він не ходив -
писати і читати не вміє.

Зарахуйте жебракувати, інколи принесе 2, а то 4 гривні. Я на нього багулюю: не п'є, не палить, мене нагодує. Золота дітина.

Після народження третьої дитини у мене була післяпологовий психоз, наслідки якого лікарі лікували п'ять років в психіатричній лікарні. У мене інвалідність є. Але тепер на такі довідки ніхто не діється: хочеш - живи, хочеш - вмірай.

І фактично сьогодні мене годую війомнадзи-
ти.

с.Вілок,
Виноградівський район

ІЗОЛЬОВАНІ ВІД СВІТУ



На знімку: Брежинський Леонід Леонілович

яких стоять білесенка краєнина школа.

Погодтесь, таке містечко - знахідка і для художника, і для поета.

І не біда, що в школі нема світла (не підключено електроенергію), що топлять тут дровами, як у давнину, що по воді ходять з відрами, а про газ навіть не мріють, і що дітчики-першокласники ще досі вчаться в приміщенні з бетонною підлогою, а у вчителів немає вчительської кімнати.

На все це існує одне усім відоме пояснення: "В бюджеті немає грошей." Тобто просити нічого, а можна лише розраховувати на власні сили. Сильніший виживе. Нічого не скажеш. **Природний добір.** Оце і роблять у цьому таборі. Виживають, розраховуючи лише на себе. **Плетуть воли, корзини, іздять по заробітках, жебрачать**

Етот значні проблеми з водопостачанням. Нижня частина поселення бере воду із природного джерельця, а верхня частина раніше ходила по воді аж

за кілометр. Та врешті-реши, жити без цього дару природи остаточно і жителі на чолі з Брежинським Леонідом Леонітовичем викопали колодязь, на якій сильрада виділила бетонне кільце. Тепер за водою не приходиться ходити "за тридев'ять земель". Та не завадило б підвести воду і до домувок та школи.

Але головною турботою поселення є **відсутність телефону.** Брежинський Леонід Леонітович каже:

"Через відсутність телефону, ми у разі необхідності навіть швидку допомогу не можемо викликати. Приходиться в сели їти пішки, а це втрачає дорогочасного у таких випадках часу. Хочось може за це поплатитися життям. Крім того, дуже непримінно, **коли людину, що пішла по допомогу, на швидкість навіть додому не підеувати, а какує, щоб поверталася пішки.**"

Таким життям і живе цей табор. У гарненькій резервації, ізольовано від зовнішнього світу. Та окрім цього, ромське

Нещодавно наше товариство "Романі Яг" відвідав молодий художник ім'я Шомовик Ігнац.

Прийшов він до нас не жалітися, і не по допомогу.

Переді мною стояв гарно вдягнений, стрункий художник. Проживає він у таборі села Бадалово, що на Берегівщині. Вже **6 років**, як обрали його місцеві родини своєм старостою.

У Бадалово існують власне **два табори:** один розташований на краю села, інший у самому населеному пункті.

Я знаю рівом Бадалова ще кінця 70-х років, бо працював довгий час вчителем у сусідньому с. Варієво і багато разів бував в таборі.

Жили вони доволі добре. Мали гарні будинки.

Зі слів нашого гостя я довідався, що і зараз, у важкі часи, рівом Бадалово з усіх намагаються продовжувати свою ім'я.

Наш гість розказав, що вирів він у багатодінний рідні, сам також має п'ятьох дітей. Його батьки, як і всі інші рівом, займаються раніше виготовленням санама. Та окрім цього, ромське

населення села займається виготовленням виробів з жерсті. Займається цим і наша гість, який до речі, самотужки навчився ремонтувати телевізори. Більшість ромського населення займається виготовленням виробів.

Я жалкую, що не продовжив навчання...

достоїв, які взяти на продаж навіть у **Київ** та **Білу Церкву.** Самі ж встановлюють їх на будинки. Ті чоловіки, які не вміють працювати з жерстю, плетуть корзини та вінки.

Після того, як Шомовка Ігнац обрали старостою, він став **і депутатом сільради.** Про свою діяльність він розповів: "Головною заслугою моєї діяльності є те, що я добився того, що всім бажаючим ромам виділили земельні ділянки. Жаль тільки, що бажаючих виявилося мало. Справа в тому, що ніхто в таборі не має коней, а землю обробляти просто руками важко. Добився й того, що біля табору почав зупинятись рейсовий автобус. Дуже хотів би, щоб у таборі провели асфальтову дорогу та в сільраді на це немає коштів. Були у нас і неприємні випадки, коли рівом допускалися злочини - краї. Тепер таких випадків нема. Всі на-

магаються жити, як напівжити люди. Тепер тяжкі часи для всіх, та хто намагається щось зробити, той прогодує свою родину."

Розповів нам Шомовка, що є у них проблеми з відвідуванням дітей школи. Школу відвідує лише 3-4 дітей, інших батьки не пускають.

Запала мені в серце юна його фраза: "І хоча я закінчив 8 класів, до сих пр **жалкую,** що не продовжив навчання. Лише тепер я зрозумів, що майбутнє рівом залежить від **їх освіти.** І треба, щоб кожен ром це зрозумів".

Розійшлися ми з Ігнацом друзями.

Б. Горват

Коли співає "Рандоліна"



РІЗДВЯНІ СЛЬОЗИ

По дорозі Бейло зайдов та товариша:

- Діори, бери свою гармошку та ідемо до панів, може щось заробимо.

По дорозі Бейло знову заговорив:

- Якщо згадаю **старі** часи, на серці стає сумно. Жінка на кожне різдво **пекла** тістечка і **різала** гуску.

Пригостила їх і на дорогу дала по шматочку тістечка. Як вийшли, Діори знову заговорив:

- Бейло, підемо до твоого колишнього начальника.

- Я не проти, - сказав Бейло.

Пішли. Біля дверей зупинились і почали грati. Спочатку різдвяну мелодію, а потім одну легку пісню і чардас.

- Шо Бейло, невже ти **жебрачуєш?** - спіяв, відкрихнувши двері, колишній начальник. А потім прокричав жінці, що була на кухні:

- А ну, жінко, подивись курей, чи всі на місці.

У Бейло загорілося обличчя від сорому та приниження і сказав тільки:

- **Хоч я ром, але в житті ще ні чого не вкрав.**

Другі люди були не такими жостокими. Музиканти називали трохи грошей. Купили дітям соло-дощі.

Вдома віддав дітям тістечка. Сів, подивився та стелю, відвернувшись, щоб **вітерти сльози, які текли самі собою.**

М. Іляш



Чтать мелодії різних народів світу: **єврейські, молдавські, французькі, румунські, американські, вірменські, турецькі та інші.** Може тому на завідомі тепер зустрічають глядачі, що представник кожної національності, який слухає нашу музику, знаходить в ній щось своє, рідне. Не поганшу протистояння, якщо скажу, що **репертуар "Рандоліни"** такий же **інтернаціональний**, як і її учасники.

Звичайно, до всіх своїх виступів ми дуже ретельно готовуємося. І перед подібними поїздками за кордон мені, зазвичай, висилують катети з новими мелодіями. Або ж я виїжджаю в Швейцарію раніше, щоб підготуватися і ознайомитися новим репертуаром.

В наших виступах звучить не тільки музика. Кожний з учасників ансамблю знайомить глядачів з **історією** "своїх" **музичних інструментів**, розповідає про створення тих або інших композицій. Під час концерту у нас з глядачами створюється свое-рідний духовний контакт. І не

може ще і тому наш фольклорний швейцарський ансамбль "Рандоліна" завжди добре сприймають і уважно слухають.

На знімку: Ніна Мунтейн, О.Болош.

ЮВІЛЕЙ ЧАСЛІВСЬКОЇ ШКОЛИ-ІНТЕРНАТУ

16-го грудня 1999 року в Часлівській допоміжній школі-інтернаті проводилось подвійне свято: 50-річчя створення школи та 60-ти річний ювілей її директора Коссея Миколи Степановича.

На святі були присутні понад сто гостей. Це були представники облдержадміністрації, райдержадміністрації, педагоги з інших подібних шкіл Закарпаття, представники громадських організацій та сільського, гості з-за кордону.

Гості в школі й справді чекали. Новий корпус було гарно прикрашено. У фойє гості мали можливість ознайомитися з виставкою робіт школярів. Бажаючи могли ознайомитися з навчальними класами та класами-кабінетами, які всім дуже сподобалися.

Після огляду школи, гості запросили в сільський клуб, де відбулося урочисте відкриття свята.

Спочатку виступив директор Коссея Микола Степанович, який розповів про історію своєї школи. Школа відчинила свої двері у 1949 році. Спершу в ній навчалося 30 дітей-сиріт. Викладало тут 6 педагогів, які не мали належної педагогічної освіти. За 50 років існування школи з її стін вийшли сотні випускників, яким вчителі намагалися замінити батьків. Зараз у школі навчаються 117 учнів, серед яких 96 ромів. Іх навчанням та вихованням займаються 52 педагоги, 38-м з яких має вищу освіту. Більшість колективу складають жінки.

Сама школа розташована на мальовничому місці. Навколо корпусу ростуть величні дерева. До школи

прилягають 2,6 гектарів орної землі і підсобне господарство, де раніше тримали більше десяти свиноматок і 120-ть пороссят. Та зараз там залишилося лише троє свиноматок. Справа в тому, що комбікорма подорожчали і більше голів господарство тримати не в змозі.

У власності школи знаходяться також трактор, автомобіль, машина швидкої допомоги та автобус.

У своєму виступі директор також зауважив, що школа не могла б існувати без підтримки районної держадміністрації та допомоги з-за кордону.

Завдяки цьому ділам добре годують, у них не бракує молока, ні м'яса.

Надходить також гуманітарна допомога з Данії, Німеччини та Голландії.

Буквально нещодавно з Німеччини надійшло 200 комплектів білизни та три пральні машини.

Основне завдання педагогів – навчити хлопців навичкам сільськогосподарських робіт, а дівчат – умінню вишивки. Після закінчення школи, більшість її випускники (хлопців) направляються працювати в господарську підприємство в с. Переяславка Виноградівського району, де вони займаються землеробством та вирощуванням сільськогосподарських культур.

Дівчата ж ідуть працювати в с. Домбок Мукачівського району, де займаються вишиванням.

Виступ директора доповнив його замісник, який вказав на допомогу, яку отримує школа від місцево-

го угорського населення. Він поздоровив свого колегу з 60-річним ювілем, а свою промову закінчив власним оригінальним віршем, в якому змалював життя школи та діяльність її директора.

З побажаннями успіхів школі та її керівнику виступив і представник райдержадміністрації Молнар Гаврило Фрідешович, який підкреслив, що завдяки директору було збудовано новий корпус школи та проведено газифікацію. За підсумком роботи Коссея Миколи Степановича та ще 10-х вчителів було нагороджено почесними грамотами.

З промовою виступив і **представник облдержадміністрації**, який нагородив директора школи й багатьох інших педагогів, в тому числі заслужених пенсіонерів **грамотами Міністерства освіти України**.

Поздоровили свого колегу й директори Переяславської, Домбовської, Чертелької, Мукачівської школ-інтернатів та директора Ужгородських шкіл №13 та №14.

Скориставшися нагодою поздоровити директора і представник місцевої сільради, який розповів про заслуги ювіляра, як депутата райради. Говорив він і про допомогу, яку надають учні школи при зборі врожаю.

Апогеєм свята був невеличкий виступ учнів та педагогів школи, які цитували вірші, співали пісні.

На завершення, усіх гостей запросили на святочний обід.

Б.Наці

СВАТАННЯ ТА ВЕСІЛЛЯ РОМІВ - КРИМІВ

Кожний народ має свої звичаї та традиції. Та якщо цей народ проживає на великій території, його звичаї та обряди в різних регіонах будуть трохи відрізняти, тим більше, якщо мова діє про кочовиків.

У попередньому номері вже було дещо написано про побут ромів - кримів. А сьогодні я розповім Вам, як святкують вони сватання та весілля.

У день сватання мати хлопця повинна спекти коров'яй. І родичі з боку нареченого йдуть сватати дівчину. На чолі процесії йде молодий неодруженій хлопець (чаво), який несе стіл зі спеченим коров'ям, цукерками, фруктами, горілкою та іншими гостинцями, окрім м'ясного.

Всі ця іда накрита хустиною, яку роми - крими називають "бурундюкі".

Слідом за хлопцем ведуть барана, прикрашеного різанокольоровими стрічками та квітами. Біля барана йде ром, який грає на баяні, а за ним, танцюючи, йдуть свати та родичі нареченого. Уся ця процесія підходить до будинку нареченої. А в цей час за зачиненими воротами стоять її родичі, які просять у прибулих викуп за те, щоб впустити їх на подвір'я.

Коли родичі нареченого заплатять певний викуп, ворота відчиняються і неодруженій хлопець, який очолював процесію, заносить стіл з гостинцями і ставить його посеред двору (садиться виключно чоловіком).

Свати відходять на бік і домовляються про калим (певну грошову суму) з батьками нареченої. Коли свати домовилися за ціну, кличує свідків і повідомляють суму ім. Після цього свідки сідають за стіл, що стоять посеред двору (садяться виключно чоловіком).

Один із свідків зіміняє хустину й відкриває усі гостинці на столі, окрім хліба. Вони виливають по чарці горілку, після чого довірена особа з боку нареченого каже: "Йшли ми дорогою й загубили овечку, та дізналися, що вона у вас у домі. Ми хотіли б її повернути, подякувавши вам за те, що ви годували її. Назвіть ціну".

Після того, як батьки нареченої називають ціну, довірена особа з боку нареченого кричить: "Пхагер о манро" - "Ламай хліб". І той, що виявився найспритнішим, вихоплює хліб з-під хустини й тікає з подвір'я. Ламає шматок собі, а інше відає людям. Після цього батько нареченої та нареченого заходять у будинок, де батько нареченого платить гроші свату.

Згодом, за звичаєм, вони сідають за стіл, п'ють, їдять й назначають день весілля.

І от очікуваний день настає. Сходяться гости. Роми-кі одягають все святкове, а на заміжніх жінках обов'язково має бути хустина, пов'язана на ромський способ та фартушок (цацдзіла). Незаміжні дівчата можуть бути з непокритою головою.

Весілля починається з вручення подарунків. Спочатку батько нареченої повинен дати молодятам частину від отриманого **калиму**, з якою має погодитися батько нареченого. Якщо частина замала, він просить доплатити.

Коли батько нареченої бачить, що його сват задоволений, він бере свою доночку та зятя і запрошує їх на ромський танок "те кхелав по романес". Після танцю виходить батько нареченого. Наречена (бури) та наречений (правно) стоять у різних куточках приміщення. Їх обступають дружби та дружки (шаве). У нареченої на зап'ясті правої руки прив'язано стрічку. Батько нареченого бере цю стрічку в руку і тягне до себе. Наречена підходить до нього, бере його за руку і припадає до неї чоловіком. Теж саме робить й свекруха. Цей обряд у ромів символізує покірність жінки та повагу до старших і називається "те леп пало вас" - "щоб взяв за руку". Стрічка на руці нареченої залишається до кінця весілля.

Потім подарунок дарує батько нареченого, після чого танцює з молодятами. Після танцю підходить з дарунками й усі інші родичі та гости. І лише тоді всі сідають за стіл.

За мусыманським звичаєм, який зберігся у більшості груп ромського етносу, жінки сідають окремо від чоловіків.

Музиканти грають різні пісні. Коли вони стомлюються, їх заміняє хтось із гостей. Під час весілля, коли гости їдуть та веселяться, молодят ведуть в сусідній дім, де закривають на певний час. Коли вони побули на самоті і двері відчинили, молодий виносиє з кімнати простирадло, яким обмотується зрізаний кущ, який несуть туди, де йде весілля. Він показується всім присутнім. Потім мати нареченої та мати нареченого беруть простирадло і місце, де розташована **пляма**, заливають горілкою.

Якщо пляма розтеклася, це ознака того, що дівчина не була панною. Якщо ж ні, то вона недоторканна



(терногар; бато). Після того, як всі впевнилися, що все добре і фальші нема, весілля продовжується. Тільки тепер на голові нареченої повинна бути хустка, що є ознакою ромської жінки.

Під час танцю теж існують свої певні правила. Спочатку викликається одна з родин, яка виходить танцювати у повному складі. І коли відтанцюють усі родини по черзі, лише тоді всі починають танцювати разом. Танцюють і наречений з нареченою, але по різni боки зали і за стіл не сідають.

Старі жінки співають стародавні пісні, діти (бяце) танцюють з усіма (вони теж не мають права сидіти за стіл).

Весілля у ромів проходить дуже гучно, жінки, сидячі за столом, починають проводити різні ігри. Під час весілля вони вдягають молодій золотий ланцюжок (самнакуно джанджир) і бажать всього самого найкращого у подружньому житті.

Оце ж усе, що я хотів розповісти Вам про сватання та одруження ромів-кримів.

В.Я.Кочанський.

Перші ромські юристи!

21 листопада цього року в Ужгороді відбулися урочисті збори Закарпатської філії Міжрегіональної Академії Управління Персоналом, на яких випускникам закладу були вручені дипломи бакалаврів та магістрів з економіки та права.

У цей день пронуялося багато теплих слів як на адресу студентів, так і на адресу колишніх викладачів, а тепер власні колеги.

Та найбільше нас цікавила думка про цюготичний випуск директора філії, кандидата юридичних наук, зав. кафедрою право-звістства, професора Бєда Віктора Васильовича, до якого ми і звернулися.

Бєдя В.В.: "Ми займаємося на- даним відповід- них освітніх послуг громадянам. На даний момент нами розроблена концепція ство-рення освітніх філіалів у місцях компактного про-

живання угорського населення. Справа в тому, що у цих регіонах мова викладається на недостатньому рівні і як наслідок, студенти мають проблеми з оволодінням матеріалу на державній мові. Нами пла-нуються проведення курсів інтенсивного вивчення української мови для цієї групи населення. При ба-жанні, можна розробити



окрему концепцію і для ромського населення.

На завершення Віктор Васильович сказав, що він був бі радий бачити у стінах вузу нових ромських студентів та побажав своїм випускникам всього най-рашого на трудовій ниві.

На знімку: Перші ромські юристи А.Адам та Е.Бучко Наш кор.



ТАБІР ЙДЕ В ГЕТТО

Пройшло десятичічна після падіння Берлінської стіни, а в центрі Європи будеться нова. Чеське місто Усті-над-Лабою перевовнюють емоції. Міська влада прийняла рішення відгородити муром місце компактного проживання ромів від решти міста.

Відношення двох громад - чеською та ромською дійшло до меж. Чехи почали скаржитися міській владі, що сусідні з ромським кварталом вулиці постійно у бруді, тут високий рівень злочинності, серед молоді розвинуті проституція і наркоманія. Взагалі район неблагополучний і потрібно приймати якісні міри.

Такою мірою стало рішення міської влади видобувати розділовий мур, відокремивши таким чином ромське гетто. Стіна була побудована, потім знесена, а пізніше відбудована ще раз. У конфлікті настало перерва.

А тим часом. Міністерство внутрішніх справ

підготувала спеціальну комісію, яка повинна не тільки вивчити причини конфлікту, але й провести переговори з обома конфліктуючими сторонами.

Циганські барони не раз заявляли, що Чехія проводить дискримінаційну політику по відношенню до ромів: їм набагато складніше знайти роботу та вирішити житлові питання, ніж чехам. Переїхати на нове місце і зняти там квартиру для ромів проблематичне, тому що господарі нерухомості, як правило, намагаються не обтяжувати себе турботами взаємовідносин з ромами.

Вже десятки ромських сімей скористувались безвізовим в'їздом і виїхали у Великобританію у пошуках кращого життя. Але англійці дуже швидко відреагували на потік мігрантів з Чехії: відмовляють ім у статусі біженців і практично всі відправляють назад. Коло замикається на Чехії. Та держава, яка хоче стати повноважним

"Всі люди народжуються вільними і рівними в своїй повноті і правах" - цим твердженням, що знаходиться у разочій невідповідності з дійсністю, починається перша стаття Загальної Декларації прав людини. Вона була розроблена створеною в 1946 році Комісією ООН з

прав людини, в яку увійшли представники 18 урядів (країн). Загальна Декларація прав людини була прийнята 10 грудня 1948 року в Парижі. З тих пір 10 грудня вважається Міжнародним днем прав людини. Хоч Декларація, прийнята ООН в 1948 році, не має обов'язкової сили, її вплив на весь світ величезний і зараз.

Неділімість всіх прав людини

Хтось охарактеризував Загальну Декларацію як "таемницю, яка найбільш охороняється". Це твердження у багатьох аспектах справедливе. Ми знову і знову повинні констатувати, що навіть так звані "пропагандисти" досконало не знають зміст Декларації, не кажучи вже про то, що багато з них навряд чи тримали коли-небудь цей документ в руках.

В Загальній Декларації перераховані, поряд з соціальними, економічними, культурними, також громадянські і політичні права. Там чітко сформульовані основні права і свободи, в тому числі найбільш важливі в практиці багатьох держав право на притулок (стаття 14), на працю (стаття 23), на соціальні гарантії (стаття 22), на продукти харчування та житло (стаття 25) а також на освіту (стаття 26), заборону на тортури. В Декларації проголошенні загальні засади, про що у статті 28 говориться: "кожна людина має право на соціальний і міжнародний порядок, при якому права і свобо-

ди, викладені в цій Декларації, можуть бути повністю здійснені". Підкреслення неділімості і взаємозв'язку громадянських і соціальних прав становить ці права наба-

10 грудня відмічається день захисту прав людини

РЕВОЛЮЦІЯ, ЩО РОЗПОЧАЛАСЯ У 1948 РОЦІ

цьому на відставання у розвитку, щоб виправдовувати обмеження міжнародно визнаних прав людини".

Такий підхід переконує багатьох політиків в необхідності дотримуватися даної позиції. Однак розповсюдженій невірний погляд, що той хто годує - потребує її, а не прав людини. Скоріше ж навпаки: тому, хто хоче усунути соціальні причини бідності, як повітря необхідні політичні права. Без свободи перевонань, зібрань і асоціацій не можна вести боротьбу за здійснення соціальних прав. І ніхто не привів доказів, що тортури і жорстоке поводження сприяють розвитку. Тому, очевидно, що всі права пов'язані одне з другим, і жодне з них не може бути реалізоване так, щоб не приводилося в дію інше.

В Віденській заключній Декларації записано також: "Хоч необхідно мати на увазі регіональні і національні специфічні риси і різноманітні історичні, культурні і релігійні особливості, проте це не звільняє держави від обов'язків, незалежно від їх політичного, економічного і соціального устрою, заохочувати виконання її захист всіх прав і основних свобод людини". Така позитивна установка стала можливою тому, що всім культурям, релігіям і регіонам земної кулі, не зважаючи на пережитий ними досвід історичних по-разок і образ, присутнє усвідомлення людської гідності та справедливості.

Е.Навроцька

О.Зленко,
Прага.

ВИВЧАЄМО РОМСЬКУ МОВУ

Урок третій

Со керес, прала?

-Джанес романес, прала?
 -Сар те на! Джанав романес. Ві ме ромсом.
 -Кай бешес?
 -Анде Бедева бешав.
 -Кай керес бут? Грастен кінав гай бікінав.
 -Бут лове родес?
 -Чі родав бут лове, церра лове родав.
 -Ві ті ромні керел бут?
 -Ніч, мурі ромні чі керел бут. Вой кхерей. Кіравел, тговел, ужарел амаро кхер.
 -Барой тумаро кхер?
 -Амаро кхер наї баро.
 -Гай со керес сако раті?
 -Джав кхере, чумідав ла ромня гай ле ціне чаворен. Мурі ромні наярел, хахавел гай со-влярел ле ціне чаворен, гай ві аме джас тгайсовас.
 -Пгарой тумаро трайо, прала.

Що робиш, брате?

-Розмовляєш ромською, брате?
 -Звичайно. Я володію ромською.
 -Де ти живеш?
 -В Бедеві живу.
 -Де ти працюєш? Перепродую коней.
 -Багато заробляєш грошей?
 -Не багато, але мало заробляю.
 -І твоя жінка працює?
 -Моя дружина ніде не працює. Вона вдома. Готує та прибирає наш дім.
 -Ваш дім великий?
 -Наш дім не великий.
 -Що ти робиш щовечора?
 -Приходжу додому, цілу дружину та маленьких дітей. Моя жінка купає їх та кладе спати і ми теж йдемо відпочивати.
 -Важке ваше життя, брате.

Словник

Джанел - знає	Чумідел - цілує
Романес	Кінел - купує
- по-ромськи	Кало, -і, -е
Кай - де?	- чорний, -а, -е
Буті - робота	Гурувні - корова
Буті керел - працює	Наярел - купає
Соско, -і, -е - який?	Совел - спить
Бікінел - продавати	Солярел - засинає
Бут - багато	Жужарел - чистить
Лове - гроши	Чаворо - хлопчик
Родел - шукає	Баро, -і, -е
Ромні(я) - дружина	- великий, -а, -е
Кіравел - варити	Со? - що?
Тговел - прати	Пгаро, -і, -е
Бешел - сидить	- важкий, -а, -е
Керел - робить	Трайо (джівіте)
Раті - ввечері	- життя
Джал - йде	Лошарел
	- радується

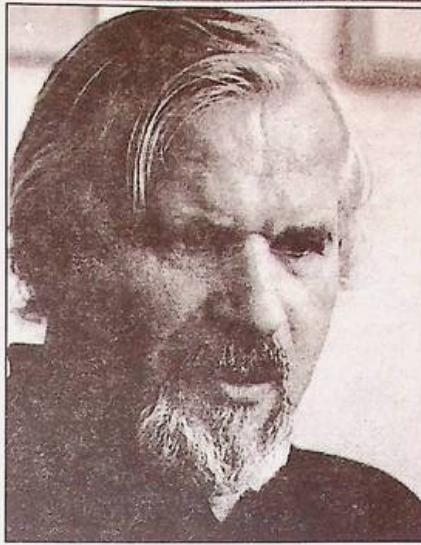
Усталені вирази

Сар те на! - Як би й ні!
 Соці буті керес? - яку роботу робиш?
 Сако раті - щовечора

Неозначена форма дієслова в ромській мові

У дієслів ромської мови відсутня неозначена форма.

(Продовження в наступному номері)



Мілан Руфус

Автором наступних поетичних рядків є видатний словацький поет Мілан Руфус. Народився він 10 грудня 1928 року в маленькому словацькому селі Заважна Поруба. Після закінчення гімназії в Ліптовському Мікулаши, він 1952 року поступив на факультет філософії університету ім. Коменського в Братиславі, де до сих пір працює доцентом при кафедрі словацької мови та літератури. За свою творчу діяльність був кілька разів нагороджений преміями від Союзу словацьких письменників та різних видавництв.

Ромська тема у творчості поетів та письменників світу

Редьярд Кіплінг

Редьярд Кіплінг, відомий багатьом письменник, автор славнозвісних оповідань "Мауглі" та "Рікі-тікі-таві". Сьогодні ми знайомимо вас з його поезією, яка присвячена ромській темі.

За цыганской звездой

Мохнатый шмелъ -	Так вперед! -
на душистый хмель,	за цыганской звездой кочевой -
Мотылек - на вонюк луговой,	К синим айсбергам стылых морей,
А цыган идет, куда воля ведет,	Где искрятся суда от намерзшего льда
За своей цыганской звездой!	Под сияньем полярных огней.
А цыган идет, куда воля ведет,	Так вперед -
Куда очи его глядят,	за цыганской звездой кочевой -
За звездой вслед	До ревущих южных широт,
он пройдет весь свет -	Где свирепая буря, как Божья метла,
И к подруге придет назад.	Океанская пыль метет.
От палаток таборных позади	Так вперед -
К неизвестности впереди	за цыганской звездой кочевой
(Восход нас ждет на краю земли) -	На закат, где дрожат паруса,
Уходи, цыган, уходи!	И глаза глядят
Полосатый змей	с бесприютной тоской
- в расщелину скал,	В багровеющие небеса.
Жеребец - на простор степей.	Так вперед -
А цыганская дочь	за цыганской звездой кочевой
- за любимым в ночь,	На свиданье с зарей, на восток,
По закону крови своей.	Где, тиха и нежна, разовеет волна,

Дикий вепрь -	Дикий сокол взмывает за облака,
в глушь торфяных болот.	В дебри леса уходит лось.
Цапля серая - в камышах.	А мужчина должен подругу искать -
А цыганская дочь - за любимым в ночь,	Истари так повелось.
По родству бродяжъей души.	

И вдвоем по тропе, навстречу судьбе,
 Не гадай, в ад или в рай.
 Так и надо идти, не страшась пути,
 Хоть на край земли, хоть за край!

Перевод с англійського Г.КРУЖКОВА.

МОЛИТВА ЗА ГОЛОДНИХ ДІТЕЙ

Не змушай батьків, матерів,
 наші добрий Боже з неба,
 казати своїм малесеньким,
 що в домі нема хліба.

Бо що їм скажеуть в мить, коли
 вони спитають: Як це?

Адже відсутнія відповідь.
 У бережси їх знати це.

Долоні Божі обпече,
 якщо у них малята
 складуть опали повій сліз
 голодні очинта.

Переклад на українську Н.Герцег

МОДЛІШАОС ПАЛО БОКАЛЕ ЧАВОРА

Ма траде даден, дайорен,
 амаро гуло Дел небостар,
 те пескере цікненге вакерен,
 кай о кхер чучо марестар.

Те со пгенена акор, те
 пгучена: Соске?

Пе ада на пгенес пале.
 Кер варесо, ма траде лен теле.

Те Девлікіні буріг лабарла,
 те чгаве о асва, дуй куч бара,
 тговен анде лате,
 дуй якга, мерен бокгате.

Книжкова ромська поліцка



Ромська поезія, ромська вокальна музична культура своєрідна і багата. У якій білій країні не проживали роми, вони зберегли свою самобутність культуру, багатий фольклор. Ми підкреслюємо це тому, що багато людей, які мало спікуються з романами, тільки стикаються з ними на вулицях, вагонах поїздів, автобусах, не знають про їх духовне життя, глибоку поетичну душу.

Щоб виправити цю негативну сторону відношення до життя ромів, у видавництві "Rromynterpress" у Белграді у 1999 році вийшла поетична збірка "Вокальна музика рома у Югославії", де в дев'яти розділах за тематичною ознакою зібрали кращі вокально-поетичні твори рома: пісні, вітання, епічна лірика, пісні, що співають про час сватання, тужливі жалібні пісні. У збірці надані і ноти для найкращих ромських пісень.

Надзвичайно цікава передмова до збірника, дається історичні відомості про появу ромів в Югославії, музичну культуру ромів, класифікацію пісень, морфологію і текстова структура пісні, асиміляція ромської музики.

Книга стане у нагоді вчителів музичні як загальноосвітніх закладів, так і професійно-культурних.

Е.Навроцька.



Románi Yag

Kárpátaljai Roma Kulturális Felvilágosító Társaság

A lap a Nemzetközi Újjászületés alapítvány támogatásával jelenik meg

**Szavorenge romente bahtalo
nevo 2000 bers!**

**The del tumen o Devloro baht
zor szasztippe, pe bute bersa, tavel
tumáro trájo lacso aj zorálo!**

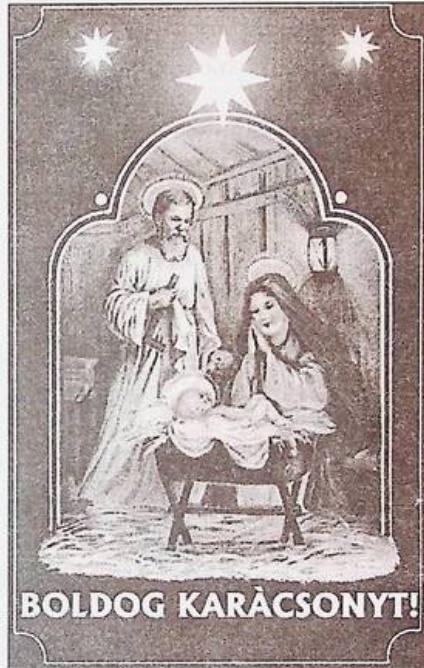
**A „Romani-Yag” szövetsége
Kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog Új
esztendőt kíván minden olvasójának és szerzőjének!**

Reméljük, hogy az "Romani-Yag" újság 2000-ben is eljut mindenhez, aki szívesen lapozzák! Búék!

Kis karácsony, nagy karácsony

Kis karácsony, nagy karácsony
Kisült-e már a kalácsom,
Ha kisült már ide véle,
Hadd egyem meg melegében.

Jaj de szép a karácsonya,
Ragyog rajta a sok gyertya,
Itt egy szép könyv, ott egy labda,
Jaj de szép a karácsonya.



Krechuno si

Krechuno si, krechuno si
Kolako petyilas avri,
Te petyilas, an-ta khate,
Te petyilas, muk te xav les.
Krechunosko kasht shukari,
Ablyol pe leste memelyi,
Kathej kenyva, kothej labda,
Krechunosko kasht shukar san.

Karácsonyi könnyek

Béla elővette apjától örökölt hegedűjét, s megtörölte a portól. Ránézett az öt gyerekre, akit épp majszolták a kályha mellett a hamuban sült krumpit.

Azután így szólt feleségéhez:
-No, asszony, mindjárt hozok én valamit a konyhára. Béla rakkódott az ablakból kiszivárgó fénypakban, melyek hol kialadtak, hol újra gyűltek, és számtalan színányaival adtak a hófehér utcának.

Bement barátjához:
-Gyre Gyuri, hozd a harmónikát, megünk meglátogatjuk az urakat, talán kapunk valamit tölök. Utközben újra megszólalt Béla.

-Ha visszaemlékszem a régi időkre, szinte a szívem faj. Az asszony minden karácsonyra sütött, és libát vágott. Fenyőfa is volt, de előbb a fizeset romlott, azután szépen elbocsátottak. Helyemre lépett a fönökök kereszsfia, pedig még fiatal, és nem kell neki eltartani őt gyereket.

-Béla, ebbe bele kell nyugodni, az övék a világ.

Szép a fenyő

Szép a fenyő télen-nyáron
Sose lepi dermedt álom:
míg az ágán jég szikrázik,
üde zöldje csak pompázik.

Nagykarácsony immár eljő,
érkezik az új esztendő.
Míg a mező dermed, fázik,
a zöld fenyves csak pompázik.

Weörs Sándor

A KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR NÉPSZOKÁSAI

A karácsony a szeretet, a megbékélés, az ajándékozás ünnepe. A közhiedelemmel ellentében az ajándékozás eredetileg nem karácsonyi, hanem újévi szokás volt. A római rabszolgák január elsején a gazdájuknak boldog új évet jártak köszönteni, s ezért ajándékot kapott.

A magyar hiedelem úgy tartja hogy aranyos csikó csilingró szánkón hozza a karácsonyfát és ajándékot.

A keresztház egyház tanítása szerint az Úristen ennen a napon ajándékozta meg a világot egyszerűen: Jézus Krisztussal. Ennek emlékére ajándékozzuk meg mi szeretteinket.

Karácsony előtt négy héttel kezdődik az advent.

A karácsonyfa égő gyertyái a világ világosságát a kis Jézust jelentik. A karácsonyfa bensőséges családi hangulatot teremt, a megváltás derüljét áraszta ránk. Ne felejtsünk a karácsonyfa alá kis jászolt készíteni. Talán minden ember legkedvesebb ünnep a karácsony.

Próbálnál csak panaszt tenni, el is vinnének figyelmeztetné barátját Gyuri.

-Nem panaszkodom én, hiszen van ott valaki, az égre mutatott.

-Az minden lát, majd eldönti, ki mit érdemel.

Odáérkeztek egy szép nagy házhoz, és már húzták is az ajtóban. A gazdaasszony behívta őket. Köszöntek illedelemesen!

-Kellenes karácsonyt és jó egészséget kívánunk mindenkinnek. Megkináltuk őket és adtak nekik egy zacsók süteményt.

Azt mondja Gyuri:

-Béla, menjünk a volt fönökdhöz.

-Nem bámon - monda Béla.

Azzal elindultak. Megálltak az ajtóban és már húzták is a karácsonyi éneket, azután egy haligatót és egy talp alá valót.

Ere kinyit az ajtó, megjelent Béla volt fönök.

-Mi van Béla, csak nem koldulni járás? És beszólt a konyhaba a feleségének:

-Asszony, credj néz meg a tyúkokat nincsen-e hija.

Bélanak égetté az arcát a szégyen és a meglázatás, és esik ennyit mondott:

-Ha roma is vagyok, de nem loptam soha. Ottthon odaadta a gyerekeknek a süteményt. Leült, nézte a mennyezetet, elfordult letrőlte a könyveit.

Illés Mária.



A VÁRVAVÁRT NAP

A varvavárt nap amelyre minden gyerek annyira készült végére megérkezett. Elérkezett a koncházi általános iskolába is. Ez a nap a Mikulás napja.

Az iskola diszterme zsúfolásig megtelt. A magyar osztályok és a szeptemberben létrejött roma osztály tanulói kívül jelen voltak a tanárok és a szülők is. Az ünnepélyt a felső magyar osztályok tanulói nyitották meg, akik egy jelenettel szórakoztattak az alsósokat.

A jelenet címe „Csendes otthon” volt, amelynek a cselekménye napjainkban játszódott.

Ez után az alsós gyerekek hivni kezdték a Mikulást.

Amikor a Mikulás megjelent zsákkal a hítan, nagy volt az örökmű. Külnösenképpen örültek a roma gyerekek, akik most először vettek részt ilyen ünnepélyen.

A Mikulást köszöntönd az alsós gyerekek léptek a színpadra. Szépen szavaltak és énekeltek. Utána következtek a roma osztály tanulói. A roma gyerekek igyekeztek megtanulni és hibátlanul elmondani verseket. Ez Mijo Beáta tanítónő érdeme is, aki nagy szorgalommal tanította be a roma gyerekeket.

Különösen szépen mondta verset: Demeter Melinda, Pap Sándor, Feke Livia. De megtapsolták a többieket is. Nagyon tetszett a közönségnak a roma gyerekek fellépése, különösen nagy sikert aratott egy énekk, amelyet magyarban kívül roma nyelven is előadtak.

Az ünnepély baráti légkörben folyt. Sem a magyar gyerekek, sem szüleik nem idegengedtek a roma gyerekeket.

Ugyanúgy tapsoltak a roma gyerekeknek is, mint a magyaroknak. Az alsós tanulók és a roma osztály fellépése után a Mikulás kiosztotta ajándékát. A roma osztály tanulói nagyon örültek a szerény ajándéknak, amelyet a „Romani Jag” hozzájárulásával vásároltak számukra

H.B.

A TÁBORT A GETTÓBA HAJTJÁK

Habár több, mint 10 éve ledöntötték a Berlini falat. Európa középén újra kezdíték építették.

Usti-nad-laben városban felizzottak a szenvédelyek. A település önkormányzata olyan döntést hozott, hogy falat emel a romák lakta és város többi része között! A cseh és roma közösség közötti viszony megrombolt.

A cseh panaszoknak a városi önkormányzatnak a romákra, mert ahol ők laknak az utcák piszkosak, nagy méretet öltött a bűnözés, a fiatalközösségen nagy a prostitúció és a drog-függőség.

Általában, ez a negyed negatívan hat az egész városra, ezért valamilyen döntést kell hozni.

A polgármesteri hivatal egy elválasztó fal felépítését dönti el, amely külön választaja a roma getítőt. A falat felépítették, majd ledöntötték, később újra építették.

A konfliktus nem szünt meg, legfeljebb tüszünetben.

A belügyminisztérium egy külön bizottságot hozott létre, amelynek a feladata a konfliktus okának kivizsgálása és a két fél közti párborszász biztosítása.

A roma vezetők többször hangoztatták, hogy Csehország diszkriminációs politikát folytat romákkal



szemben: a romáknak sokkal nehezebb munkát találni és megoldani lakás problémáikat. Új helyre nem költözhetnek mivel az ingatlanok tuladonosai nem akarnak romákkal foglalkozni.

Több tíz roma család, kihasználva a vizum nélküli kiutazás lehetőségét, Angliába, mert jobb életet keresve családjának.

Az angolok gyors ellenintézkedéseket tett a csehországi emigránsokkal szemben: nem adtak nekik letelepedési engedélyt, és jóformán minden roma családot visszatolrontak. A kör Csehországba zártul be. Arra az országra, amely egyenjogú partnereként lentienni az Európai Uniónak, ferden kezdték nézni az Európai Unió tagjai.

A fővárosi vezetőség igyekezik minden elkövetni, hogy a XX. század végén Európa középén legyen semmilyen elválasztó fal.

Ugyanakkor fontos momentum, hogy a kis Csehországot nyugtalantia-

50 éves a Császlóci kisegítő bentlakásos iskola

1999. december 16-ikán a császlóci kisegítő bentla-kásos iskolában kettős ünnepet tartottak: az iskola fennállásának 50. évfordulóját, és igazgatójának, Koszeg Mikolának a 60. születésnapját ünnepeltek.

A kettős jubileumon megyén több közoktatási dolgozója és társadalmi szervezetének képviselője vett részt.

A résztvevők megszólaltak az iskoláról, amely gyümölcsfákkal, nyírfákkal és fenyőfákkal van körülvevő. Az iskola folyosóján és a falakon az intézmény tanulóinak munkái voltak láthatók. Az ünnepélyt a községi klubban tartották. Elsősorban Koszeg Mikola, az iskola igazgatója szólalt fel.

Beszédték az iskola történetével kezdetre. Az intermátrus 1949-ben nyitotta meg kapuját 30 árva számára, akitet 6 képesítés nélküli tanító nevezett.

Ötven év leforgása alatt több száz gyerek tanult itt és fejezte be az iskolát, s mivel többségük árvá gyerek volt, a pedagógusok helyettesítését számukra a szülők.

Ma az iskolában 128 gyerek, közöttük 97 roma tanul. A gyerekekkel 52 pedagógus foglalkoznak, közülük 38-nak felsőfokú végzettsége van.

Ezeknek a pedagógusoknak sokkal nehezebb a munkájuk, mint a többi iskolák tanítónak: egész évben a hétköznapján dolgoznak, mivel a gyerekek nyáron is itt vannak.

Az iskola 2,6 hektár szántófölddel, egy traktorral egy tehergépkocsival, mentővel rendelkezik.

Az igazgató beszédeben kitért a járási adminisztráció és néhány külöldi állam nyújtotta segítség fontoságára, amely nélkül az iskola nem lenne ilyen szinten. Nemrég humanitárius segélyt kaptak Németországból: 200 komlek fehérneműt, és 3 mosogatót. Az igazgató felszólalását az

igazgatóhelyettes követte. Ő először a Császlóci lakosságának a szerepére beszélt. Az iskola mindig együtt dolgozik a falu lakosságával, kisegítik egymást. A beszédet verssel fejezte be, amelyben az igazgató 60. születésnapját méltatta. Majd virággal köszöntötte ünnepelteket.

A harmadik felszólaló Molnár Gábor, a járási adminisztráció első elnöki helyettese volt.

Molnár Gábor, dicsérte az iskola mostani igazgatóját, aki 15 éve vezeti az intézetet. Az ő igazgatósága alatt épült fel az új épületszárny és vezették be a gázat,

majd oklevéllel tüntette ki az igazgatót és 10 pedagógust.

A negyedik felszólaló a megyei állami közigazgatás képviselője volt, aki megköszönte a tanárok munkáját, a gyerekek és a közoktatási miniszterium oklevelét adta át az igazgatónak és több pedagógusnak.

A perecenyi, csérti, munkácsi, kerszti, domboki, és az ungvári 14-es számú roma iskola igazgatója is köszöntött mondott. minden felszólaló virágot és festményeket ajándékozott az iskolának.

A császlóci községi tanács elnöke is méltatta az igazgató tevékenységét.

A felszólalásokat koncert követte, amelyet a gyerekek és a pedagógusok női kara adták elő.

A jelenlévő nagy tapasztalatú hálálták meg a gyerekek szereplését, aik nagyon szépen énekeltek és szavaltak.

Nagyon szép volt a pedagógusok női énekkarának is a szereplése, aik születésnapjai énekkel fejezték fellépésüket.

Az ünnep ebéddel zárult, amelyet az iskola tornatermében szolgáltak fel.

Horvárt Bertalan.



Nagyon kellene a segítség

Nemrég több fiatal roma asszony kereste fel szervezetünket, a „Romani Jag”-ot egy kis anyagi segítségről folyamodva. Sajnos szevezetünk, amely egy érkezést tart fenn, ahol több, mint 90 roma érkezik, nem tud külön anyagi segítséget nyújtani egyes személyeknek.

Az egyik ilyen asszony Mironova Natála volt, aki 1964-ben született a nagyszőlősi járási Forgolányban. Három vannak testvérek, az anyukuk egyedül nevelte fel őket. Mironova Natásának is, aiknek a férje magyar, szintén három gyereke van. Egy szoba – konyhás házban élnek öten.

Forgolányban mindenkorban négy roma család él, aik egyenlő jogokat élveznek a helybeli magyarokkal.

Mironova Natásának is van 15 ár földjük, ez az egyetlen megelhetési forrás számukra.

Férje 15 éve dolgozik a helybeli kolhozban, de az utóbbi időkben fizetést nem kap. Arra a kérdésemre, hogy miként oldódik meg ez az etnikai konfliktus.

A fővárosi vezetőség igyekezik minden elkövetni, hogy a XX. század végén Európa középén legyen semmilyen elválasztó fal.

O. Zlenkó
Prága.
Fordította PB.

ezért még férjem télen seprűt köt, ennek az eladásából pótoljuk az élelem költségeit.

Mironova Natála nem járt iskolába, de a gyerekei mostanáig jártak. Sajnos, most nincs miből ruhát és lábbelit vennie, ezért kamaradtak.

Van egy 14 éves rokkant fiann - folytatja.

- Alig lát, és süket. Nincs pénzem gyógykezelésre. Nem is tudom, mi lesz vele, ha felnő. A férjem szívbetege, de nincs rá lehetőség, hogy valamilyen egyszerű gyógyszert is vásároljunk, mert még kenyerre sem jut.

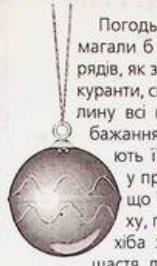
A Mironov család, mostanáig a gyerekek után járó segélyt sem kapták meg. Szerencséjükre van egy kis földjük, ahol nagyon keményen dolgoznak a megélhetésért.

A helybéli magyarok is segítik a családot, mert sem a roma szervezetek, sem a községi tanács semmilyen anyagi támogatást nem adott eddig.

Mostanában nagyon nehéz a megélhetés a roma családok többségének, de sok helyen még ellenségesen is viselkednek a nem romák velük. Ezért tiszteletet érdemelnek a forgolányi magyarok, aik segítik a helybéli romákat.

N.B.

НОВОРОЧНА МОЗАЇКА



Погодьтесь, існує небагато свят, які вимагали б такого точного дотримання обрядів, як зустріч Нового року. Де б не били куранти, сповіщаючи його прихід, у чому хвилину всі прагнуть згадати найзаповітніші бажання. А щоб вони збулися, підкріплюють їх звичаїми, символами й вірою у притмети настільки мудрі й найніви, що ім легко почувати з епохи в епоху, практично не змінюючись. А втім, хіба змінюються наші уявлення про щастя, добро і достаток?

З історії святкування

Давні християни спочатку відмовлялися святкувати Новий рік, вважаючи це "язичницьким звичаем". Це 692 року Константинопольський синод звернувся в закликом не брати участі в цьому святі Церква деяких країн до IX століття святкувала Новий рік 25 березня як день "спокутування гріхів". З середини XIV століття відзначали його у вересні. І тільки з 1700 року - 1 січня. В Росії за спеціальним указом Петра I відповідно до 31 грудня 1708 року "от створення мира" стало 1 січня 1700 року! Цей указ, що називався



"О праздновании Нового 1700 года", сповіщав: "... считать Новый год не с первого сентября, а с первого января сего 1700 года. И в знак того доброго начинания и нового столетнего века в веселии друг друга по-здравлять с Новым годом... По знатным и проезжим улицам у ворот и домов учинить некоторое украшение от дерева и ветвей сосновых, еловых и можжевеловых... чинить стрельбу из небольших пушек и ружей, пускать ракеты, сколько у кого случится, и зажигать огни!"

І став січень новорічям славний. Зустрічаючи його, люди на вулицях розплювали вогнища, танцювали навколо них, закликаючи Сонце зігрити землю, скуту морозами. Обожнюючи Сонце, люди вважали вічнозелені дерева символами життя.

Рецепти від Естери

Пасуля леченица

В 5 л води варимо 1 кг білої солодкої квасолі, 0,5 кг копчених ребер до повної готовності. Коли квасоля майже готова, додаємо моркву, петрушку, різану кубиками. Окремо робимо піджараку: у 100 гр. олії смажимо порізану головку цибулі, додаємо 1 чайну ложку солодкого перцю, вегету. Піджараку добавляємо у готову квасолю. Відварюємо 1 пачку лечки (тоненько розмішане і додамо різані кубиками тісто). В тарілку кладемо 1 ложку відвареного тіста і заливамо супом квасолі. Смачного!

АНЕКДОТЫ



Пошли два цыгана к овчарне. Взяли барана и отправились домой. Один ром спрятался на чердаке, а другой остался во дворе. А тут милиция нагрянула.

- Где баран? - спрашивает милиционер.

Цыган испугался и говорит:

- Один перед вами, а другой на чердаке спрятался.

◆◆◆◆◆

- Море, это правда, что ты снова повадился ходить в колхозную кладовую? - спрашивает председатель.

- Что вы? Я только заглянул, уж не забыл ли я там свой мешок, - ответил тот.

Ангел

Ми дивимося, якого гарного ангела зображеного на малюнку. Він провіщає пастухам, що народився Ісус - цар Всесвіту. А відбулося це 2 тис. років тому. Кожен знає, що Ісус тому прийшов на землю, щоб спасти всіх від гріхів.

Тому нам потрібно прийняти це спасіння та довірити своє життя Господу нашому. Й молимось ми за те, щоб робити, як наказував нам Господь.



Андріяло

Аме дикгас о фенкійос саво шукар о Андріяло. О Андріяло вакерел (ворби) ле Югасенге, аракаділас о - Ісусо ла лумако краліс. Вов кердлас май дуй езера берш паллале. Сако анда аменде джанел, гой о Ісусо вишода авилас, та спасинел аме кгатаро бийнос амаро.

Но аменге чак айці кампе, гой аме те дикгас амаро лачо трайо, гой те модлінас аме ле Девлореске.

Вашода аменге кампел та модлінен пес гой те керас ода со о Девлоро пгена аменге.

Як приходить Дід Мороз



ЗВІДКИ РОДОМ НАША ЯЛИНКА

А батьківщиною святої ялинки є Німеччина. Давні міці гадали, що саме на ялинці живе "дух лісів, захисник природи". Вони ходили в новорічну ніч у ліс,

щоб уміlostивити духа і попросити його нагородити їх гарним і добром роком. В свою чергу міці вже тоді дбали про збереження лісових красунь.

Так наприклад у розпорядженні Ельзаського лісництва в 1516 році говорилося, що кожний бюргер має пра-

во зрубати тільки одну ялинку.

В іншому рукописі, який зберігається у французькому місті Страсбурзі, описаніться святкові ялинки, які прикрашали трояндами з кольорово-го паперу, яблуками, вафлями у позолочено-му папері та головками цукру. Скляні прикраси були рідкісними й коштували дорого. Рецепт іхнього виготовлення зберігався в секреті.

У 2000 році наші новорічні ялинки виповниться 148 років. У 1852 році в Петербурзі у проміщенні Екатерінгофського вокзалу вперше в Росії було публічно прикрашено це деревце.



РІК ДРАКОНА



лицемірства, злослів'я, навіть до самої елементарної дипломатії.

В кохання частіше люблять його, але сам він кохані рідко. Серед Драконів багато неодружених, але він відчуває себе комфортно. Довірливий, його дуже легко обманути.

2000-й рік - рік Дракона, треба відмінні у сріблясто-зеленому кольорі. Це рік свят, торжеств, нагород. Одним словом, рік Дракона - блискучий рік!

За східним 12-річним циклом рік Дракона починається з березня 2000-го року.

В Драконі надлишок здоров'я, життєвої сили, активності. Відкритий, чистий, як золото, він не здатний до дріб'язковості,

манівці. Та він попри все знаходить дорогу до людей, перемагає зло, тому святий душою і чистий помислами. Така мораль цієї розповіді.

У нашого Діда Мороза велика кількість братів: в Англії - Санта Клаус, в Італії - Баббо Натале, в Колумбії - Папа Паскуале, в Панамі - Папай Ноель, у Франції - Пер Ноель, а у Фіннів - Дід



Мороз і зовсім не дід, а... козел і називається "Йолупукі" - різдвяний козел.

БАЛ-МАСКАРАД

Карнавальні маски в Росії з'явилися на початку XVIII століття під час маскараду з нагоди укладення миру зі Швецією.

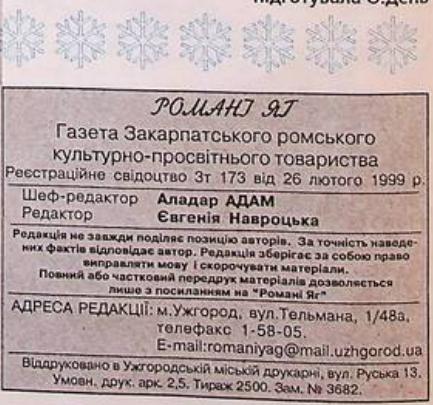
А нині новорічні бали-маскаради влаштовують в багатьох країнах. В Японії, наприклад, танцюристи в масках ходять до друзів, співаючи ім новорічні пісні. Маски були відомі дуже давно: на стінах печер у північно-західній частині Іспанії знайдено їхнє зображення, яке датується приблизно десятками тисяч літ до нашої ери!



Нещасливих років не існує?

Дванадцять років належу цикл східного календаря. Причому ділить роки не тільки на знайомі нам "чоловікі жінки" (тигра, мавпи, свині...), а й "щасливі - нещасливі". Якщо згідно з астрологічними підрахунками якийсь рік виявляється нещасливим, давні японці оголошували його просто неіснуючим!

Новорічну мозаїку підготувала О.День



РОМАН ЯГ
Газета Закарпатського ромульського культурно-просвітнього товариства

Реєстраційне свідоцтво З 173 від 26 лютого 1999 р.

Шеф-редактор **Аладар АДАМ**
Редактор **Євгенія Навроцька**

Редакція не заважає подати позиції авторів. За точність наведених фактів відповідає автор. Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали. Повний або частковий передрук матеріалів дозволяється лише з посиланням на "Роман Яг".

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м.Ужгород, вул.Тельмана, 1/48а, телефон 1-58-05. E-mail:romaniyag@mail.uzhgorod.ua

Віддруковано в Ужгородській міській друкарні, вул. Руська 13. Умовн. друк. арк. 2,5. Тираж 2500. Зам. № 3682.